

Dierenmishandeling anno 2018

De rubriek Jurisprudentie Wet dieren is deze keer weer in twee delen gesplitst. In elk deel vat ik een paar min of meer typische uitspraken samen, waar mogelijk in de context van Haagse beleidsvoornemens en andere plannen en projecten ter bevordering van de wettelijke bescherming van dieren – of tegen dieren. In dit deel staat (niet voor het eerst) het begrip dierenmishandeling centraal.

Typische gevallen: persoonlijkheidsstoornissen

Een vrouw, die blijkbaar slecht tegen hulpverlening kan, heeft behalve drie mensen ook haar hulphond mishandeld (letsel en pijn toegebracht; artikel 2.1, eerste lid, Wet dieren). De hond is met een mes in zijn poot gestoken. Volgens de vrouw was het zijn eigen schuld: hij ging met zijn poten naar haar schoot, waar het mes lag. Dat vindt de rechtbank niet aannemelijk. De dierenarts constateerde een wond van vier centimeter breed en een centimeter diep. Het mes is door de huid en de spierlaag heengegaan. Hiervoor is veel kracht nodig en die komt niet vrij als een hond tegen iemand aanspringt.

Deze zaak vertoont een paar typische kenmerken. De dader was een gevaar voor iedereen in haar omgeving. Vrouwelijke daders komen minder vaak voor dan mannelijke, maar zeldzaam zijn ze niet. Deze vrouw lijdt aan een ernstige persoonlijkheidsstoornis (o.a. overdreven emotionaliteit en aandachttrekkend gedrag) en er bestaat een grote kans op recidive. Gelukkig heeft ze nu een soort coaching die aanslaat. Ze krijgt een gevangenisstraf voor de duur van vier maanden met aftrek van voorarrest; hoe zwaar de mishandeling van het dierlijke slachtoffer daarin meeweegt, is niet duidelijk.

In dit deel staat (niet voor het eerst) het begrip dierenmishandeling centraal

De hond heeft geen naam maar hij krijgt wel de schuld. Een hulphond nota bene! Hoe het hem verder is vergaan, krijgen wij niet te horen.

Rechtbank Overijssel 24 mei 2017, zaaknr. 08/730283-16, ECLI:NL:RBOVE:2017:2160

Een man heeft het nog wat bonter gemaakt. Tijdens een ruzie met zijn toenmalige vriendin heeft hij zijn hond opzettelijk op zeer gewelddadige wijze mishandeld door het dier met een tafelpoot met twee uitstekende schroeven en met zijn vuisten te slaan. De hond heeft ernstig letsel opgelopen (artikel 2.1, eerste lid, Wet dieren). Een te hulp geroepen brigadier en een hoofdagent van de politie Eenheid Den Haag werden trouwens in woord en daad bedreigd.

Deze dader, achter in de twintig, is al eerder onherroepelijk tot lange gevangenisstraffen veroordeeld voor het plegen van ernstige geweldsdelicten.

Hij werkt niet mee aan onderzoek naar zijn psychische gesteldheid ("Betrokkene beschikt over een onrijpe persoonlijkheidsorganisatie. Er is met name sprake van een gestoorde agressiehuishouding"). Naast een geheel onvoorwaardelijke gevangenisstraf van zeven maanden met aftrek van voorarrest krijgt hij TBS met dwangverpleging opgelegd.

Hof Den Haag 18 april, zaaknr. 2200295616, ECLI:NL:GHDHA:2017:1352

De man heeft zijn hond mishandeld door het dier met een tafelpoot met twee uitstekende schroeven te slaan (sfeerfoto)

(Geen) opzet

In de vorige zaak is opzet bewezen verklaard; in twee andere strafzaken heeft de rechter geoordeeld, dat voor overtreding van artikel 2.1, eerste lid, Wet dieren geen opzet vereist is. Een man uit Arnhem hield op een enorm stuk weiland een grote groep paarden. Hij was met twee paarden begonnen en ineens waren het er 65. Hij kon de verzorging niet meer aan en heeft de gezondheid en het welzijn van een groot aantal paarden benadeeld. Ook heeft hij bij een paar paarden pijn veroorzaakt. De verdediging heeft tevergeefs verzocht rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden van verdachte. Door negatieve publiciteit over deze zaak is hij bijvoorbeeld meer dan tien kilo afgevallen en heeft zijn klussenbedrijf minder opdrachten gekregen. De rechtbank legt een werkstraf van 160 uren op, waarvan de helft voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaren.

Verdachte wordt overigens vrijgesproken op een voor mij niet direct begrijpelijk onderdeel. Hij zou de gezondheid dan wel het welzijn van de paarden ook hebben benadeeld "doordat hij enige tijd een dode pony en een dood veulen in het weiland heeft laten liggen". De rechter vindt dat slordig, maar het is niet bewezen dat de kadavers in een zodanige staat verkeerden dat de andere dieren in het weiland hierdoor een gezondheidsrisico liepen, of dat hun gezondheid of welzijn daadwerkelijk zijn benadeeld ... Een pony tijdens een zware bevalling alleen met haar angst en

